

[Poul Møller.]

økonomisk sanering. Der kunne naturligvis være enkeltheder, vi var uenige om, men vi skabte et sådant forlig. Respekten om dette økonomiske politiske forlig er meget afgørende for, om det kan efterleves i praksis, og at vi kan få en virkelig økonomisk samordning. Respekten for det høje tings arbejde står og falder med, at vi træffer vore afgørelser og her i salen stemmer ud fra vor ansvarsfølelse over for lovgivningen.

Fra regeringspartierne side er der imidlertid sket en række ting, som gør, at man efterhånden må tvivle på, at regeringens medlemmer og regeringspartierne medlemmer her i salen for alvor går ind med deres fulde ansvar bag det, der besluttedes i forsommeren.

Jeg har således lagt mærke til en kronik, som det ærede medlem hr. Per Hækkerup har skrevet den 25. august 1962 i Aalborg Amtstidende, hvori han udtaler — jeg beder forordningen om tilladelse til at citere—:

„Oppositionen, og den alene, har æren for omsætningsafgiftens form — og svaret.“

Jeg tror, der bliver en meget lille respekt for det høje ting, hvis folketingets medlemmer, der har stemt for en lovgivning, overhovedet ikke mener, de har et ansvar for denne lovgivning, men at ansvaret alene tilkommer andre medlemmer, der har stemt.

Værre er imidlertid det chok, som den højtærede handelsminister har bibragt i hvert fald mit partis medlemmer ved en udtalelse til tidsskriftet Boligens septem-bernummer. Jeg går ud fra, at dette interview er gennemset af den højtærede handelsminister; et sådant tidsskriftinterview laves jo ikke fra den ene dag til den anden. Her beder jeg også den højtærede formand om tilladelse til et citat, fordi det efter min mening er afgørende for alt det, vi arbejder med, og for hele samordningsproblemet, at der kan stå respekt omkring en minister.

Efter at handelsministeren har udtalt sin uforgribelige mening om en række forskellige forhold, bliver han spurgt af interviewereren:

„Vi har været vidt omkring, skal vi lige tage omsen med for en ordens skyld?“

Handelsministeren svarer:

„Ja, den forbandede oms! Det er det

dummeste forlig, det dummeste kompromis...“.

Intervieweren:

„Hvor alle er lige utilfredse?“.

„Ja“;

siger handelsministeren,

„og hvor alle burde skældes lige meget ud. Jeg forstår ikke de konservatives tilfredshed. Hvor kan Poul Møller dog synes, de har vundet noget som helst? Vi står jo alle sammen omtrent, hvor vi stod inden forliget!“

Denne udtalelse bibragte i hver fald mig et chok også med henblik på mulighederne for at skabe en økonomisk-politisk samordning i det høje ting mellem de politiske partier. Bortset fra at der naturligvis er ting, som også jeg er utilfreds med i dette forlig, så vedstår vi vort fulde ansvar; vi vedstår vort fulde ansvar for den afstemning, der fandt sted i juni måned, hvor også den højtærede handelsminister stemte for alle forligets enkeltheder.

Det er derfor forbavsende, at en mand, der ikke blot er almindeligt medlem af det høje ting, men landets handelsminister, bagefter finder anledning til at sige, at det er det dummeste forlig, det dummeste kompromis, der er indgået. Mener handelsministeren for alvor, at dette forlig er uden betydning, burde han så ikke have taget sit personlige ansvar, da disse sager kom til afstemning i juni måned, og have stemt imod forliget? Mener han, det er rimeligt at pålægge befolkningen de byrder og de ofre, som dette forlig, der har til formål at sanere økonomien, pålægger den? Hvis han ikke mener, det har nogen som helst betydning, mener han så ikke, at også hans stemme kan købes for dyrt, og at det ville have været bedre for ham at tage sit personlige ansvar og fratræde den høje stilling, han i dag beklæder?

Jeg ved naturligvis godt, at den højtærede handelsminister er uenig med forligsdeltagerne på et enkelt område, men her tager han hele forliget og siger: vi står alle sammen omtrent, hvor vi stod inden forliget. Han tænker altså her dels på den købekraftsbegrænsning, der finder sted, hvorved man sikrer en købekraftsbegrænsning på 500 mill. kr., dels på den nedsettelse af den offentlige aktivitet og den